

Allah'tan daha fazla merhametli değilsin-2

Risale-i Nur'da kat'iyetle ispat edilmiş ki küfür ve dalalet, kâinata büyük bir tahkir ve mevcudata bir zulm-ü azîmdir ve rahmetin ref'ine ve âfatın nüzulüne vesiledir. Hattâ deniz dibinde balıklar, canilerden şekva ederler ki "İstirahatimizin selbine sebep oldular." diye rivayet-i sahiha vardır. O halde kâfirin azap çekmesine acıyıp şefkat eden adam, şefkate lâayık hadsiz masumlara acımıyor ve şefkat etmeyip ve hadsiz merhametsizlik ediyor demektir.

Yalnız bu var ki müstahaklara âfat geldiği zaman masumlar da yanarlar, onlara acımamak olmuyor. Fakat canilerin cezalarından zarar gören mazlumların hakkında gizli bir merhamet var.

Bir zaman, Eski Harb-i Umumî'de, düşmanların ehl-i İslâm'a ve bilhassa çoluk ve çocuklara ettikleri katl ve zulümlerinden pek çok müteallim oluyordum. Fıtratımda şefkat ve rikkat ziyade olduğundan tahammülüm haricinde azap çekerdim. Birden kalbime geldi ki:

O maktûl masumlar şehit olup veli olurlar; fânî hayatları, bâkî bir hayata tebdil ediliyor ve zayi olan malları sadaka hükmünde olup bâkî bir mal ile mübadele olur. Hattâ o mazlumlar kâfir de olsa âhirette kendilerine göre o dünyevî âfattan çektikleri belalara mukabil rahmet-i İlahiyenin hazinesinden öyle mükâfatları var ki eğer perde-i gayb açılrsa o mazlumlar haklarında büyük bir tezahür-ü rahmet görüp "Yâ Rabbi! Şükür elhamdülillah." diyeceklerini bildim ve kat'î bir surette kanaat getirdim. Ve ifrat-ı şefkatten gelen şiddetli teessür ve elemenden kurtuldum.